

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 13. maijā iesniedza Juzgado de lo Social n° 1 de Cuenca (Spānija) – Carlos Enrique Ruiz Conejero/Ferroser Servicios Auxiliares S.A. un Ministerio Fiscal

(Lieta C-270/16)

(2016/C 279/24)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de lo Social n° 1 de Cuenca

Pamatlietas puses

Prasītājs: Carlos Enrique Ruiz Conejero

Atbildētājas: Ferroser Servicios Auxiliares S.A. un Ministerio Fiscal

Prejudiciālie jautājumi

Vai Direktīva 2000/78 ⁽¹⁾ liedz piemērot darba ņēmējam tādu valsts tiesību normu, saskaņā ar kuru darba devējs var izbeigt darba līgumu objektīvu iemeslu dēļ – par prombūtni, kas gan ir attaisnota, bet atkārtojas un sasniedz 20 % no darba dienām pēdējos divos mēnešos, ja vien kopējais prombūtnes laiks divpadsmit pēdējos mēnešos sasniedz 5 % no darba dienām vai 25 % četros mēnešos, kas nav ņemti pēc kārtas, divpadsmit mēnešu perioda ietvaros, ja darba ņēmējs ir uzskatāms par invalīdu direktīvas izpratnē un ja slimības atvaļinājuma izmantošanu ir izraisījusi invaliditāte?

⁽¹⁾ Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīva 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju (OV L 303, 16. lpp.)

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2016. gada 3. marta spriedumu lietā T-675/14 Spānija/Komisija 2016. gada 19. maijā iesniedza Spānijas Karaliste

(Lieta C-279/16 P)

(2016/C 279/25)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Spānijas Karaliste (pārstāvis – M. J. García-Valdecasas Dorrego)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija un Latvijas Republika

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- apmierināt šo apelācijas sūdzību un atcelt Vispārējās tiesas spriedumu;
- jaunajā spriedumā atcelt Komisijas 2014. gada 9. jūlija Īstenošanas lēmumu 2014/458/ES ⁽¹⁾, ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz atsevišķus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļu, uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA), ciktāl tas attiecas uz Spānijas Karalistes izdevumiem EUR 2 713 208,07 apmērā.

Pamati un galvenie argumenti

1. Kļūda tiesību piemērošanā, nepamatojot pārsūdzēto spriedumu, ciktāl Vispārējai tiesai bija jālemj par Komisijas lēmuma pamatojuma neesamību, jo šis pamats tika formulēts pietiekami skaidri un precīzi, lai Vispārējā tiesa varētu paust nostāju.
2. Kļūda tiesību piemērošanā saistībā ar pienākuma norādīt pamatojumu piemērojamību, ciktāl pamati, uz kuriem balstās Vispārējā tiesa, nav saderīgi ar skaidrības prasību un neskaidrību neesamību, kam jāraksturo Komisijas lēmuma pamatojums, lai tas atbilstu LESD 296. panta prasībām. Tiesību akta pamatojums nebija ne skaidrs, ne viennozīmīgs, tādējādi tika apdraudētas Spānijas Karalistes tiesības uz aizstāvību.
3. Acīmredzama faktu sagrozīšana, ciktāl Vispārējā tiesa, pārsūdzētā sprieduma 55. punktā uzskatot, ka "Spānijas Karaliste nav pierādījusi, ka atsevišķas saimniecības nebija pakļautas nevienam no pienākumiem, kuru neizpilde tika konstatēta", ir pieļāvusi šādu sagrozīšanu. Faktiski, pirmkārt, šāds apgalvojums ir pretrunā savstarpējas atbilstības sistēmai, jo šajā jomā tikai atsevišķas saimniecības var radīt apdraudējumu, proti, tās, kurām ir noteiktas īpašas prasības, attiecībā uz kurām tika konstatēta neizpilde. Otrkārt, Spānijas Karaliste iesniedza Komisijai konkrētus datus, kas pierāda, ka atsevišķām saimniecībām netika noteikti īpaši pienākumi.
4. Kļūda tiesību piemērošanā, interpretējot Regulas Nr. 1290/2005 31. panta 2. punktu saistībā ar samērīguma principu attiecībā uz vienotas likmes korekcijas piemērošanu un Spānijas Karalistes piedāvātās korekcijas noraidīšanu.
  - 4.1. Kļūda tiesību piemērošanā, interpretējot minētās regulas 31. panta 2. punktu, pamatojoties uz to, ka šī tiesību norma pieprasa, lai kā pamatelements tiktu ņemti vērā Savienībai radītie finansiālie zaudējumi. Ņemot vērā, ka Spānijas Karaliste šos zaudējumus bija precīzi aprēķinājusi, nebija iespējams izmantot vienotas likmes finanšu korekciju, kas ir piemērojama tikai tad, ja nav iespējams izmantot citu, piemērotāku metodi.
  - 4.2. Kļūda tiesību piemērošanā saistībā ar samērīguma principa pārbaudi tiesā, pamatojoties uz to, ka Komisijas izmantotajā metodē tiek izmantota vienotas likmes korekcija, kas par 530 % pārsniedz Spānijas Karalistes iesniegtos aprēķinus. Šajā aprēķinā tika ņemti vērā faktiskie dati saistībā ar sankcijām, kas noteiktas pēdējos gados, kuru laikā ar savstarpēju atbilstību saistītā neizpilde tika labota. No vienotas likmes korekcijas izrietošais apmērs ir pilnīgi nesamērīgs un iestādēm maksātājām nav jāsedz pārvērtētās korekcijas.
5. Kļūda tiesību piemērošanā, interpretējot Regulas Nr. 1290/2005 31. panta 2. punktu saistībā ar samērīguma principu, ciktāl tika uzskatīts, ka ir iespējams apvienot vienotas likmes finanšu korekciju un precīzu finanšu korekciju par vienu un to pašu 2008. gada budžeta pozīciju. Pirmkārt, saskaņā ar dokumentu AGRI-2005-64043 korekcijas nav jāpiemēro summām, kas jau ir tikušas koriģētas tādu pašu iemeslu dēļ; otrkārt, Tiesas judikatūra pieļauj apvienošanu tikai tad, ja risku, kuru uzņemas fondi, nevar segt tikai ar analītiskajām korekcijām; un, visbeidzot, panāktais rezultāts ir nesamērīgs un nepamatots, ciktāl gadījumā, ja tiktu piemērota tikai vienotas likmes finanšu korekcija, atskaitāmā summa būtu mazāka par to, kas izriet no abu finanšu korekciju apvienošanas.

(¹) OV 2014 L 205, 62. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 20. maijā iesniedza Raad van State (Nīderlande) – Vereniging Hoekschewaards Landschap/Staatssecretaris van Economische Zaken

(Lieta C-281/16)

(2016/C 279/26)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad van State